¶ Incipit Paruū bonū Doctoris seraphici sācti Bonauēture ordis sācti Frācisci: quod alias incendiū amoris dicitur vel regimen cōsciē tie: vel fons vite.

Parum bonū

Vigilās vero aīam meā

tanꝫ frigiditate tenebratā calescere 2cor. quā in deuotiōe delertā scio incēdi ⁊ igēti nimirū desiderium sup terrigenas eleuari. Nō ei in ocio aduenit mihi affluētia amoris eterni: neqꝫ dū cor pal'r fuerā nimis aggrauat⁹: ⁊ fatigat⁹ pre itinere ardorē ipm specialē potui sētire: aut etiā imoderate occupatus solatijs vel cuidā vitiue dispositiōi dedit⁹ imo me i t alib⁹ re frigescere deprehēdi donec itez postpositis oīb⁹ ꝯb⁹ exterius posse detineri. solūmō saluatoris alpectib⁹ assistere cōtēderē: in iternisqꝫ odoribus imorare. Istū ergō libꝝ offero ituēdū nō phis: mō mūdi sapiētib⁹ nō magnis theologis: ikinitis qstionib⁹ iplicatis: sꝫ rudib⁹ ⁊ indoctis: magis deū diligere ꝙ multa scire conātib⁹. Nō ei disputādo sed agēdo sciet ars amādi. Arbitror aūt ea q̄ hic ꝛtinent ab istis qstionarijs: ⁊ in oi sciētia sūmis: sꝫ in amore xpi in eriorib⁹ nō posse intelligi. vñ nec eis scribere decreui: nisi postpositis ⁊ oblt cūctis q̄ ad mūdū ptinēt solis 2ditoris inardescāt desideriis māciparī. Primo q̄dē vt oēm terrenā dignitatē fugiāt: oēm ostētationē sciētie ⁊ vanā gliaꝫ odiāt: ac demū pauptati altissime se 2formātes: orādo et meditādo: diuine dilectiōi iugit assistāt. Sic nimirū apparebit eis interi⁹ ignicul⁹ q̄dē vtutis increate: ⁊ 2ponēs for eoꝝ ad capiēdū colorē q̄ cūcta caligo 2sumet eleuabit eos i ardorē amabilē ⁊ ameniſſimū vt talia trālcēdāt ⁊ thro nū teneāt i t̄mino trāq̄llitat. Quo ei sciētiores sūt eo aptiores sūt vl' essēt ad amādū si vere sperneret seipos ⁊ ab aliis sperni gauderēt. Proide qꝫ hic vniuersos excito ad amorē morisqꝫ: supferendū ac sup naturalē affectū vtrūqꝫ ostēdere conabor: isti⁹ libꝝ titulus incēdiū amoris dicat.

Paruum bonū

Ecce descripsi eam tibi tripliciter Prouerbiorum. xxii. Cum omnis scientia debeat gerere trinitatis insigne precipue illa scientia que in sacra scriptura docetur: debet in se repzesentare vestigiū trinitatis. Propter hoc sapiens eam tibi tripliciter descripsisse dicit: propter triplicem ipsius intellectum spiritualem moralem scilicet allegoricum ⁊ anagogicum. Hic autem triplex intellectus respondet triplici actui hierarchico: scilicet purgationi: illuminationi et perfectioni. Purgatio autem ad pacem ducit. Illuminatio ad veritatem. Perfectio ad charitatem. Quibus perfecte adeptis: anima beatificatur: ⁊ secundū hoc q̄ circa het versatur: suscipit meriti incrementum. In horum igitur triam cognitione dependet scienti a totius theologie: ⁊ meritam vite eterne. Sciendū ergo est q̄ triplex est modus exercendi se circa hanc triplicem viā scz.

Legendo	Lectio est diffusior.
Meditando	Meditatio est breuior
Orando	Oratio est cōpēdiosior.

¶ Lectio enim huius triplicis vie totam cōtinet sacram scripturam: immo fere omnem sanam doctrinā sicut ostensum est supzā: in tractatu de reductione omnium artium ad theologiam.

¶ Quidam alius liber habet sic. Sciendum igitur q̄ triplex est modus exercendi se circa hanc triplicem viā: scilz meditando: orando ⁊ contemplando.

PRimo meditationis formam breuiter libeat intueri. Sciendum ergo q̄ trib sunt in nobis: secundum quorum vsum in hac triplici via exercemur. scilicet.

Paruum bonū

Stimulus conscientie.
Radius intelligentie.
Igniculus sapientie.

Si ergo vis purgari: verte te ad conscientie stimulum. Si illuminari: ad intelligentie radium. Si perfici: ad sapientie igniculū secundum consilium beati Dyonisii ad Titum: vbi cum hortatur dicens. Verte te inquit ad radium. ⁊c. Ad stimulū cōsciēt ie dz homo exercere seipsum hoc modo meditando in via purgatiua. scilicet vt.

Primo seipsum exasperet.
Secundo exacuat.
Tertio dirigat.

Exasperandus est recordatione pcti.
Nam Exacuendus circūspectione sui.
Rectificandus consideratione boni.

¶ Peccāti autem recordatio debet esse in hūc modum. Vt arguat se animus.

Multiplici negligentia.
De Multiplici concupiscentia.
Multiplici nequitia.

Fere enim omnia peccata ⁊ mala nostra: siue contracta: siue acta: reduci possunt ad hec tria.

¶ Circa negligentiam autem attēde q primo debet recogitare homo: si in se fuerit negligentia. scilicet.

Cordis custodiendi.
Temporis expendendi.
Finis intendendi.

Hec enim tria sunt ab omnibus summa cum diligentia obseruanda. scilicet.

Vt cor bene custodiatur.
Vt tempus vtiliter expendatur.
Vt finis debitus in oi opere prefigat.

Paruum bonū

¶ Secūdo dz hō cogitare si negligēs fuerit in oratione: in lectione ⁊ in boni operis executione. In his tribus dz vnusquisq; diligēter ac sollicite se exercere ⁊ excolere: vt possit fructum bonum dare in tempore suo: eo q vnum horum sine altero nequaq; sufficiat.

¶ Tertio dz cogitare sollicite si negligēs fuerit. Id penitēdū. Id resistēdū. Id pricipiēdū. Debet eni vnusquisq; cū summa diligentia deflere culpā cōmissā. Repellere tēptationē diabolicā. Proficere de vna virtute in aliā: vt sic possit peruenire ad terram promissam.

¶ Circa concupiscentiam autem debet cogitare homo si in eo viuat. scilicet.

Concupiscentia voluptatis.
Concupiscentia curiositatis.
Concupiscentia vanitatis. Que sūt radices totius mali.

¶ Primo igit recogitanda est cōcupiscentia voluptatis que tunc in homine viuit si fuerit in eo. Scz.

Auditum.
Appetitus Mollium
Carnalium Hoc est
Cibaria saporosa.
Vt hō querat Vestimenta deliciosa.
Oblectamenta luxuriosa.

Que omnia non solum reprehēsibile est appetere cū cōscientia: sed etiam debet homo respuere primo motu.

¶ Secundo recogitanda est concupiscentia curiositatis si viuat vel vixerit in homine.

¶ Hoc autem deprehenditur.

Scire occulta.
Cū quis appetit Videre pulchra.
Habere chara.

Parvum bonū

In omnibus his est vitium anaritie ꝛ curiositatis: Valtum reprehensibile est hoc in homine.

¶ Tertio recogitanda est concupiscentia vanitatis: que tunc virit in homine. si in eo fuerit.

Appetitus
- Fauoris.
- Laudis.
- Honoris.

Que omnia vana sunt: ꝛ hominem vanum reddunt: ꝛ ita fugienda sunt sicut cōcupiscentia mulierum. Et de omni tali debet conscientia arguere cor humanum.

¶ Circā nequitiam autem debet cogitare homo si in se vigeat vel aliquando viguerit. scilicet.

- Iracundia
- Invidia
- Accidia. Que faciūt hoiem nequā.

¶ Primo cogitāda est iracūdie nequitia: que consistit.

In
- Fio — Corde — Affectu.
- Signo vel in Verbo — Facie vel in Clamore — Actu. Effectu.

¶ Secundo recogitanda est nequitia invidie:

Que in aliena
- Prosperitate tabescit.
- Iuuersitate hilarescit.
- Mendicitate refrigescit.

¶ Tertio recogitanda est nequitia accidie: ex qua oriun tur. scilicet.

- Suspitiones male.
- Cogitationes blasphemie.
- Detractiones maligne.

Omnis enim talis nequitia admodum detestanda est: Ex hac trifaria recordatione triplicata: debet erasp era: ri stimulus conscientie: ꝛ amaricari anima: vt possit homo consequi salutem.

Paruum bonū

Uso qualiter exasperari debeāt stimulus cō-
scientie in recordatione peccati: videndum
est qualiter sit exacuendus stimulus in circū-
spectione sui.

Tria autem debet homo circa se circūspicere: scilicet.

Diem mortis imminentem.
Sanguinem christi recentem.
Faciem iudicis presentem.

In his tribus acuitur stimulus conscientie contrā om-
ne malum.

¶ Primo nāq; acuitur dū considerat homo diē mortis.

Quia est
Indeterminabilis.
Ineuitabilis.
Irrecuocabilis.

Quem si diligenter inspiciat: diligentissime laborabit: vt
dum tempus habet purgetur.

Ab omni
Negligentia.
Concupiscentia.
Nequitia.

Quis enim moraretur in culpā: qui non est certus, de die
crastina.

¶ Secundo acuitur dum considerat homo sanguinem
christi effusum.

Pro
Humano corde excitando.
Eodem abluendo
Ipso mollificando.

Vel effusum pro humana immūditia mundificanda: pro
humana morte viuificanda: & pro humana ariditate fe-
cūdāda. Quis enim tā habes vt permittat in se regnare
culpam negligentie: concupiscentie: vel nequitie: qui cogi
tat se perfusum illo precioso sanguine.

¶ Tertio acuitur dum considerat homo faciem iudicis.

Paruum bonū

Que est
Infallibilis.
Inflexibilis.
Infugibilis.

Nullus enī potest aliquo modo fallere eius sapientiam. Flectere iustitiā. Effugere vindictā. O ergo nullū bonū irremuneratū: nullū malū impunitū: quis nō acuetur ex hac cōsideratione contrā omne malum.

POst hec videndū est quomodo stimulus ꝓsecutionis sit rectificādus in ꝓsideratione boni. Tria aūt sūt bona meditāda in quoꝝ acquisitione rectificatur stimulus cōscientie. scilz.

Strenuitas contra negligentiam.
Seueritas contra concupiscentiam.
Benignitas contra nequitiam.

His enim tribus habitis: fit conscientia bona: munda et recta. Et hoc est quod dicitur Mich. vi. Indicabo tibi homo quid sit bonum: ꝛ quid dominus requirat a te. Vtiqꝫ facere iudicium ꝛ diligere misericordiā ꝛ sollicitum ambulare cum deo tuo. In quibus verbis tanguntur illa tria ꝓdicta. Similiter ꝛ dominus hic eadem tangit in Luca di. Sint lumbi vestri ꝓcincti.

¶ Primo igit inchoāndū est a strenuitate: que viā ꝓbet aliis. Licet aūt eā sic describere. Strenuitas est quidam vigor animi excutiens oēm negligentiā: ꝛ disponens animam ad faciendam bona opera. scilicet.

Vigilanter.
Confidenter.
Eleganter.

Hec est que viam ꝓbet ad oīa bona sequentia.

¶ Secūdo sequitur seueritas: que est quidam vigor animi restringens oēm cōcupiscentiā: ꝛ habilitans animam ac feruentem reddens eam ad amorem. scilicet.

Parium bonū

Asperitatis.
Paupertatis.
Utilitatis.

¶ Tertio sequit benignitas: que est quidam dulcor dis-
cindens ocm nequitiā: ⁊ habilitans animam.

Benivolentiam.
Ad Tolerantiam.
Internam letitiam.

Et hic est terminus purgatiōis scōm viā meditationis.
Nā ois ꝑfectia mūda lets est ⁊ iocūda. Qui igit vult pur
gari: vertat se modo ꝑdicto ad stimulū ꝑfectie. In ꝑdicta
tā exercitatiōe a qnolibet ꝑmissoꝝ pōt inchoari nēa me-
ditatio. Trāleūdū est etiā ab vno in aliud: ⁊ tādiu imorā
dū: qnoulq; trāqllitas ⁊ serenitas acquirat ⁊ percipiat
ex qua ozit spūalis iocūditas. Qua adepta ꝓptus est
animus vt cursū tēdat. ¶ Incipit ergo via ista a stimulo
scientie: ⁊ terminat in affectū spiritualis letitie: exercetur
in dilectione: ⁊ consummatur in amore.

¶ De via illuminata.

Secundo loco post viam purgatiuam sequi-
tur illuminatiua. In qua se debet homo exer
cere ad radium intelligentie: hoc ozdine.

Nam radius intelligentie.

Est Primo protendendus ad mala dimissa.
Secōo dilatādus ad beneficia cōmissa.
Tertio reflectēdus ad premia promissa.

¶ Protendit autem radius intelligentie ad mala di-
missa: dum sollicite pēsantur mala que dominus indulsit:
que tot sunt quot sunt peccata que commisimus: s. tam
magna quantis eramus malis astricti: et quantis bonis
priuati. ¶ Et hec meditatio satis patet ex precedenti.
Nec hoc solum attendendum est quanta mala commis-

Parum boni

mus: sed etiã ꝑsiderãdũ est in quanta mala incidissemus a dñs permisisset. Et cũ hec diligenter pẽsãtur: per radiũ intelligẽtie tenebre nostre illuminãtur. Et talis illuminatio cõiuncta debet esse gratitudini affectionis alioquin nõ est illuminatio celestis ad cuius splẽdorẽ videmus sequi calorẽ. Unde gratie hic agẽde sunt pro dimissiõe malorũ commissorum: vel possibilium committi.

Infirmitate.
Necessitate.
Uolantatis peruersitate.

¶ Secundo videndum est qualiter iste radius intelligẽtie dilatetur in consideratione beneficiorũ commissorum que quidem sunt in triplici genere. Quedam enim.

Complementum nature.
Spectãt ad Additorium gratie.
Donum superabundantie.

¶ Ad complemẽtum nature spectat quod dedit deus ex parte corporis. scilicet.

Membrorum integritatem.
Complexionis sanitatem.
Sexus nobilitatem.

Uisum perspicacem.
Ex pãrte sen Auditum acutum.
sus dedit Sermonem discretum.

Ingenium clarum.
Ex pãrte Iudicium rectum.
die dedit Animum bonum.

¶ Ad additorium. autem gratie spectat primo q̃ dedit gratiam baptismalem.

Deletur culpa.
Qua Restituitur innocentia.
Confertur iustitia.

Et per hoc dignum facit vita eterna.

¶ Secundo q̄ dedit gratiam penitentialem.

Quātū ad
- Animi volantatem.
- Temporis opportunitatem.
- Religionis sublimitatem.

Tertio q̄ dedit gratiam sacerdotalem: per quam fecit
- Dispensatores doctrine.
- Dispensatores indulgentie.
- Dispensatores eucharistie.

In quibus oibus ꝛ̄m plus ꝛ minus dispēsant ꝥa vita.

¶ Ad donum autem superabūdātie spectat q̄ primo dedit totum mūdum. scilicet.
- Inferiora ad obsequium.
- Paria ad meritum.
- Superiora ad patrocinium.

Secundo dedit filium suum.

Et hoc
- In fratrem ꝛ amicum
- In nostrum precium.
- In cibum quotidianum.

Primum in incarnatione.
Secundum in passione.
Tertium in altaris consecratione.

Tertio dedit spiritum sanctum.

Et hoc
- In signaculum acceptationis.
- In privilegium adoptionis.
- In anulum desponsationis.

Et per hoc fecit animam christianam.

Vere
- Suam amicam.
- Suam filiam.
- Suam sponsam.

¶ Hec omnia sunt mira ꝛ ineffabilia: ꝛ in eorum meditatione ad modum sponse anima debet esse deo grata.

Parvum bonū

¶ Tertio circa viam illuminatiuam videndum est qua liter iste radius intelligentie per meditationem est reflectendus: vt ad fontem totius boni reuertatur: recogitando premissa premissa. Considerandum est ergo sollicite et frequenter pensandum: q deus qui non mentitur: redentibus diligentibus se promisit veraciter.

Remotionem omnium malorum.
Associationem omnium sanctorum.
Impletionē oim desideriorū in verbo: qui ergo est finis oium bonorū. Qui est tantum bonum q

Excedit
Omnem petitionem.
Omnem desiderii dilatationem.
Omnem estimationem.

Et nos tanto bono dignos reputat: si diligimus et appetimus eum super oia: et ppter se. Et ideo cū omni desiderio et affectu ac beniuolentia debemus in ipsum tendere.

¶ De via vnitiua et perfectiua.

Postremo sequitur qualiter nos exercere debemus ad ignis culum sapientie. Hoc autem faciēdum est hoc ordine. Quia iste ignis culus sapientie sollicite ac diligenter.

Est
Primo congregandus.
Secundo inflammandus.
Tertio sublevandus.

¶ Cōgregat aūt p reductionē affectiōis ab omni amore creature. A cuius amore revocari dr affectio. Qm amor creature nō placit: et si placit nō reficit: et si reficit nō sufficit.. Ideo ois amor talis ab effectu dr omnino elongari.

¶ Scdo inflāmādus est ignis culus iste. et hoc ex cōuersiōe affectiōis sup amorē spōs. Et hoc quidē fit: vel p parādo ipm amorē ad seipm: vel ad effectū superiorū eius: vl ad ipsum spōsum. Tūc aūt hoc fit qñ attēdit q p hūc amorē

Paruum bonū

potest in nobis suppleri ois indigētia: ꝛ ꝙ p ām̄oꝛē est in beatis ois boni abūdātia: ꝛ ꝙ p amoꝛē habēt ipsius sām̄t desiderabilis pzesentia. Het eni sūt que affectū inflāmāt.

¶ Tertio subleuādus est igniculus iste: ꝛ hoc sapza oē sē=sibile: maginabile: ꝛ intelligibile: hoc oꝛdine vt homo im=diāte de ipso quem perfecte optat diligere.

Pzimo meditando discat ꝙ ille quem diligit.

Non est
- Visibilis.
- Audibilis.
- Odoꝛabilis:
- Gustabilis.
- Tangibilis.
- Sensibilis.

Immo totus desiderabilis.

Secundo cogitet ꝙ ille quem diligendo querit.

Non est
- Terminabilis.
- Figurabilis.
- Numerabilis.
- Circūscriptibilis.
- Commutabilis.
- Imaginabilis.

Sed totus desiderabilis.

Tertio cogitet ꝙ ille quem diligit.

Non est
- Demonstrabilis.
- Diffinibilis.
- Opinabilis.
- Estimabilis
- Inuestigabilis.
- Intelligibilis.

Sed totus desiderabilis.

¶ Ex his autem liquide pātet: qualiter ad sapientiam sā=cre scripture peruenīri potest: meditando. scz.

Circa viam
- Purgatiuam.
- Illuminatiuam;
- Perfectiuam.

Et nō solū sacre scripture ꝙtinētia. immo ois meditatio nra dz versari circā ista. Nā ois meditatio sapiētis aut est circa opa hūana:cogitādo scz quid hō fecerit:ꝙ quid debeat facere:ꝙ que sit rō monēs. Aut circa opa diuina:cogitādo scz quāta deus hoi ꝓmiserit ꝙ oia fecit ꝓpter hoiem quāta dimiserit:ꝙ quāta.re ꝓmiserit:ꝙ in hoc claudantur opera creationis:reparationis ꝙ glozificatiōis. Aut circa vtrozūq; pzincipia:que scz sūt deus ꝙ aia:qualiter hec ad inuicē sūt copulāda. Et in hoc debet stare ois meditatio nostra:qz est finis ois cognitionis ꝙ operatiōis:ꝙ est sapiētia vera in qua est cognitio per veram experiētiā. ¶ In hmōi aūt meditatiōe:tota aia nra dz esse intēta scōm vires suas:scz scōm rōem ꝙ synderesim:ꝛsciētiā ꝙ volūtatē. Nā in hmōi meditatione. Ratio pcūrādo affert ꝓpositionē. Synderesis sentētiādo ꝓfert diffinitionē. Cōsciētia testificādo infert ꝛclationē. Volūtas pzeligendo defert solutionē. Verbi gra. Si ḳs velit meditari circa viā purgatiuā:dz rō querere quid debeat fieri de hoīe:qui tēplū dei violauit. Synderesis ēndet:q̄ aut debet dispergi:aut lamētis penitētie purgari. Cōsciētia assumit. Tu es ille ergo vel opoztet te dānari:aut stimulis penitētie affligi. Deinde voluntas pzeligit scilicet q̄ reculat damnationem eternam:ꝙ assumit voluntarie penitentie lamenta. ¶ Iorta hanc modam in viis aliis incedendam est.

¶ Sequitur de ozatione quomodo per eam veniat ad sapientiā sacre scripture.

POstq̄ diximus qualiter ad sapientiam veram peruenitur:legendo ꝙ meditando: videndum est nunc qualiter ad ipsam peruenitur ozando. Sciendum autem est q̄ in ozatione sunt tres gradus siue partes ipsam perficientes.

Paruum bonū

Primus est deploratio miserie.
Quor Secundus imploratio misericordie.
Tertius exhibitio latrie. Bonum. Seruitc

Latrie autem cultum deo exhibere non possumus nisi ab eo gratiam cōsequamur. Misericordiā vero dei ad dandam gratiam non possumus inflectere nisi per deplorationem ⁊ expositionem nostre miserie ⁊ indigētie. Nam omnis perfecta oratio debet habere istas tres partes. Non enim sufficit vna sine altera: nec perducit ad metā perfectam: ⁊ ideo hec tria sunt semper iungenda.

¶ Deploratio autem miserie circa quācūq; miseriam fit siue pro perpetratione culpe: siue pro amissione gratie: siue pro dilatione glorie: hec tria debet habere scilicet dolorem: pudorē ⁊ timorē. Dolorē ꝓpter damnū siue incōmodū. Pudorē ꝓpter obprobriū siue inhonestū. Timorē ꝓpter periculū siue reatū. Ex mēoria enī preteritor oriē dolor: dū recordat. Quid omisit: qz p̄cepta iusticie. Quid cōmisit: qz prohibita culpe. Quid āmisit: qz gratuita vite. ¶ Ex intelligentia presentium oritur pudor: dum attendit. Ubi sit: quia longe in imo que fuerat prope in sūmo. Qualis sit: quia feda in luto que fuerat pulchra imāgo. Que sit: qz ancilla que fuerat libera. ¶ Ex prouidētia futuror oriē timor: dū precogitat. Quo tēdat: qz ad iferos ꝓperat gressus eius. Quid occurrat: qz iudiciū ineuitabile: iustū tamē. Quid allequat: qz stipēdiū mortis eterne. ¶ Imploratio autem misericordie circa quācūq; gratiā inuocē dr esse. Cum affluentia desiderii: quod habemus a spūsancto: qui postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. Cum fiducia spei quam habemus a christo: quia mortuus est ꝓ nobis oibus. Cū diligētia implorādi subsidii qd querimus a sctis oibus. Qū enim hec tria concurrunt: tunc implorator efficaciter diuina misericordia.

Paruum bonū

¶ Affluentiā desiderii habemus a spiritusancto.

Quia

Per ipm̄ sum⁹ ā patre in filio pre destinati eternaliter.

Per ipsum renati in baptismo spiritualiter.

Per ipsum congregati in ecclesia vnanimiter.

¶ Confidentiam spei habemus a christo domino.

Quia p nobis

Obtulit se in cruce in terrā.

Offertur a matre ecclesia in sacramento altaris in sui memoriam.

Apparet vultui patris in celo in gloria.

¶ Diligētiā iplorādi subsidii a sctōr̄ gloria habemus.

Ab angelorum ministrantium patrocinijs.

A beatorum triumphantium suffragijs.

A viatorum militantium meritis.

¶ Exhibitio autem latrie ex quacunq; gratia deus collatur: debet habere tria.

Primo enim ob gratiam impetrandam debet cor nostrum incurvari ad dei reuerentiam & adorationem.

Secundo debet dilatari ad benivolētiā & gratiarum actionem.

Tertio debet elevari ad complacentiam & mutuam allocutionem.

Que est sponsi & sponse: quam docet spiritussanctus in cā: ticis. In qua si recto ordine fiat: mira est exultatio & iubilatio: ita vt ducat homo in excessū: & faciat aīam dicere. Bonū est nos hic esse. Et hic dz oīo nīa terminari. Nec ante dz hō desistere donec ingrediat in locū tabernaculi admirabilis vsq; ad domū dei: vbi in voce exultatiōis est sonus epulētis. ¶ Vt aūt incurrueris ad reuerētiā: adm̄i

rare immensitatem diuinā:r intuere modicitatem tuam: ¶Ut dilateris adbenignolētiam attende benignitatē diuinām:r vide indignitatem tuam. ¶Ut eleueris ad cōplacētiā:recogita charitatem diuinā:r 2lidera tepiditatē tuā:vt ex hatus collatione pcenias in excessum mentis. ¶Sciendum autem q̄ reuerentiam debemus exhibere deo triplici. Pzimo tanq̄ patri.

Formati.
A quo Reformati.
Educati.

Eruti de ore inimici.
Scdo tāq̄ Redempti de carcere inferni.
dño a quo Condati in vineam domini pro manere paradisi.

¶Tertio debemus exhibere deo reuerētiā tāq̄ iudici.

Accusati. Accusat enim clamor cōscientie.
Coz ā quo Cōuicti. Cōuincit enim euidētia vite.
Confessi. Confitetur enim aspectus diuine sapientie vnde contra nos de iure debeat sententia proferri. Et pzima quidem reuerentia dz esse magna. secunda maioz. tertia mrima.

Pzima est ad modū inclinationis.
Unde Secūda ad modū genuflexionis.
Tertia ad modum prostrationis.

Pzima nos subiicimus.
In Secunda nos deiicimus.
Tertia nos abiicimus.

Pzimā reputamus nos paruos.
In Secandā minimos.
Tertia vero nullos.

¶Benignolentiam autē debemus simili modo deo triplici ter exhibere scz magnam moiozem: maximam.

B.i.

Parum bonū

Magnā ꝯsideratione infirmitatis nostre.
Maiozē ꝯsideratione magnitudinis gē sue.
Maximā ꝯsideratione immūditatis mie sue.
Magnam pro cōmissis.
Vel Maiorem pro dimissis.
Maximam pro promissis.
Magnam pro cōplementis nature.
Vel Maiorem pro indumentis gratie.
Maximā pro donis supererrogantie.
Prima cor extenditur.
Secunda aperitur. Cantic. v. Aperi mihi sozor mea.
Ja Tertia effundit. Treñ. ii. Effunde sicut aquam cor tuum ante cōspectum dñi.

¶ Complacentiam autem tripliciter debemus deo exhibere toto cozde.
Primo vt sic roāptetur complacentia nostra ad deum: vt vnicuiq placeat q solus deus placeat sibi.
Secūdo vt ei hoc placeat q ipse placeat soli deo.
Tertio vt ei hoc placeat q in hac cōplacentia ceteri communicent.
Prima est magna.
Ja Secunda maioz.
Tertia maxima.
Prima est amoz gratuitus.
Ja Secundo est amoz debitus.
Tertia est amoz ex vtroq permixtus,
Prima crucifigit mūdus hominē.
Ja Secūda crucifigit homo mūdo.
Tertia crucifigit homo p mūdo.

vt pro oībus veniat homo mozi: vt ⁊ ipsi placeāt ded. Et hic est gradus ⁊ status plecte charitatis: ante cui⁹ assecutionē nemo dz se estimare plectū. Tūc aūt hāc plectionē hō assequit qñ coz suū inuenit nō solū voluntariū: ⁊z etiā auditū mū ad mozē dū p salute primoz scōm q apls dicebat. ii. Cor. xii. Libēntissime impēdar: ⁊ sup impēdar egoipse pro vīabus vēis. ¶ Id hāc plectā dilectionē primū nō pueniē nisi vzius pueniat ad plectā dilectionē dei: ppter quē diligit primus q̄ nō est diligēdus nisi ppē deū. Et ppterea ad inteligēdā plectionē i dilectiōe dei: ⁊ leiēdū est q sex sūt gradus quibus paulatim ⁊ ozdinate pceditur: vt ad perfectionem perueniatur.

Primus est suauitās.
Secundus auditas.
Tertius saturitas.
Quoz Quartus ebrietas.
Quintus securitas.
Sextus tranquillitas.

¶ Primus itaq; grādus est suauitās: vt homo addiscat gustare q̄ suauis est dñs. Et hoc quidē fit vacando ⁊ sabbatizādo ei per sanctas meditatiōes: scōm qđ dicit in. ps. Reliquie cogitationis diem festum agēt tibi. Quod quidē fit qñ meditationes circa amozē dei suauitatē pariūt in coz de. ¶ Secūs q̄dus est auditas: qñ ⁊z aīa assuefieri ceperit circa illā suauitatē: ⁊ nascit in eā tanta esuries: vt nihil possit eam reficere: nisi eū quē tm̄ amat possederit perfecte. Quod qz non potest in presenti attingere: qz adhuc longe est: continue excedit ⁊ egredietur extra per amozē extaticum: clāmans ⁊ dicens illud beati Job. vii. Suspendium elegit anima mea: ⁊ moztem ossa mea. Et illud. ps. Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquaz: ita desiderat anima mea ad te deus. ¶ Tertius gradus est

sa tritas: que ozik ex ipa auiditate Qui enī vehemētissīme deū desiderat: ꝛ sursum ferk: iam omne qō deozsū videt: vertik ei in fastidiū. Unde quasi saturatus nō potest refectionē inuenire in aliquo citra ipsum dilectū. Et sicut saturatus si cibū sumat: incurrit potius abhominationē ꝙ refectionē: sic i hoc gradu charitas facit cieca oē creatū. Pzouer. xxvii. Ria saturata calcabit fauū. ¶ Quartus gradus est ebrietas: q̄ ozik ex saturitate. Ebrietas aūt in hoc ꝛsistit: ꝙ quis tanto amoze diligat deū: vt iā nō solum fastidiat solatiū terrenū: sed etiam delectek ꝛ querat tormentū pzo solatio: ꝛ amoze illius quem diligit delectek in penis: obpzobziis ꝛ flagellis. cū apl'o. ii. Cor. xii. Unde sicut ebrius seipsuz denudat sine pudoze: ꝛ sustinet plagas sine doloze: sic i isto intelligēdū est. Unde. Actū. v. Ibāt apostoli gaudentes a ꝛspectu cōsilii: q̄m digni habiti sūt ꝙ noīe iesu cōtumeliā pati. ¶ Quintus gradꝰ est securitas q̄e ozik ex ebrietate. Ex hoc enim ꝙ aia sentit se tātum amare deū ꝙ libenter sustinet ꝓpter ipsum omne dānū ꝛ omne obpzobziū: iam fozas mittik timoz: ꝛ tātā concipit aia spē de adiutozio dei: vt nullo modo existimet se posse seꝑarari ab eo. In hoc graduerat apostolus cuz dicebat. Quis nos seꝑabit a charitate chzisti. ꝛc. Certus sum ei q̄ neq̄ mozs neq̄ vita. ꝛc. poterit nos seꝑare a charitate dei: que est in xp̄o iesu dño nr̄o. Rom. viii. ¶ Sextus gradus est vera ꝛ plena trāquillitas: per quam est tanta par ꝛ requies i aia: vt quis dāmodo sit in silētio ꝛ somno ꝛ velut in archa noe collocata: vt nullo modo perturbetur. Quis enī pōt inquietāre mentē quā nullus cupiditatis stimulus inquietat: nullꝰ timozis aculeus agitat. In ista mente pax est: ꝛ statas vltimus: ꝛ quies: ꝛ ibi requieseit verus. Salomon: q̄m in pace factus est locus eius. Et ideo valde ꝛuenienter isti gradus significant̄ per illos sex gra-

dnx:quib⁹ alcē debat ad thronū Salomonis. iii. Reg. x. et. xi. Paralyp. ix. Et ꝓpter hoc dicit Āti. iii. Alecīū pur pureū media charitate ꝛstrauit. Qz ipossibile est ad istā trāsitatē ꝓtingere niſi p charitatē. Hac aūt acquisita facillimū est homini facere oē qđ est ꝓfectionis: siue agere: siue pati: siue viuere: siue mori. ¶ Stadē dū est igit ad ꝓfectū charitatis: cū ꝓfectus eius inducat ꝓfectionē oīs boni ꝛ cōplementum. ¶ Vt igit sint ad manum ꝓdicte differentie: nota q̄ qui ad hāc perfectionem vult ꝓficere: debet per meditationem stimulum conscientie.

Exasperare.
Ꝑrimo Exacuere.
Rectificare.

Et sic ad radium intelligentie trāsire.

Ꝓtendendo.
Ipsum Dilatando:
Reflectendo.

Et sic ad ignitulum sapientie trāsire.

Congregando.
Ipsum Inflammando.
Sublenando.

Et sic per oknē ꝓimo debet deplozare miseriā suā.

Doloze ꝓpter damnum.
Lum Badoze ꝓpter obꝓzobziū.
Timoze ꝓpter periculum.

Secundo dz implozare diuinam misericozdiam.

Vehementis desiderii per spūsctū.
Lam Fiducia spei per chzistum crucifixum.
Assistētia patrocinii per sctōz suffragiū.

Tertio debet exhibere latriam: exhibendo.

Reuerentiam.
Deo Beniuolentiam.

Complacentiam.

Vt primo ex parte dei procedat admiratio diuina: quasi maior propositio. Secundo ex parte nostra sequatur cōsideratio quasi assumptio. Tertio fiat latrie plena exhibitio: quasi conclusio.

¶ Qui autem se exercuerit se continue & intente: proficiet in charitate scōm ter gradus predictos: quibus peruenitur ad perfectionē trāquillitatis: vbi est multitudo pacis: & quasi quidā finis quietis nostre quam dñs reliquit apostolis. Unde nota q̄ apostolus in qualibet salutatione optabat gratiam & pācem: gratiā tāq̄ primo: dialē: pacē sicut cōplementum. Ad thymotheum autem interponit miam que est vtriusq; principium.

¶ Nota q̄ in missa cogitandum est de negligentia circa corpus christi.

¶ Nota de sacramēto q̄ dñs ꝓpter nos semper totus ibi est: & nos rāro vel nūq̄ ibi toti sumus ꝓpter eū. Itē q̄ ibi est precium redemptionis nostre: & non liberamur: & hoc est stat per nos. Item q̄ ibi vere est deus & nō videmus eū: ad quē videndū creati sumus: Item q̄ ibi est paratior ad liberandū nos: q̄ nos a miseria liberari. Item q̄ ipse ad salutē nostrā instituit hoc sacrāmentū: & tā studiose: Nos vero tepidi. immo toti frigidi hoc cōlectram⁹. Item q̄ ipse ibi est cū angelor̄ frequētia nos cū magna cordis reuerētia. Item q̄ ipse ibi ardēs est ꝓ nostra dilectione: nos ibi remissi in gratiarū actione. Item q̄ ipe ibi est cibus angelor̄ ad nostram refectionem: & nos non gustamus cum ꝓpter nostram corruptionem. Item q̄ quicquid dispergimus: per culpā: ipse ibi congregat per gratiam: nec tamē grati sumus. Itē q̄ ipse se ibi offert precium redēptionis nostre sine tedio: nec tamē liberamur omnino. ¶ Vis ergo scire quę & quanta & quibus debeas. Primo christo

Paruum bonū

omnem vitam tuam:ponere:qz ipse suam posuit p tua:s
cruciatus diros sustinuit:ne tu ppetuos sustineres. Sed
conser pzemia omnis vite filiozum adam: s omnes dies
seculi s laboz es omniū hominū qui fuerunt:sunt:s erūt
nihil erunt ad comparationem illius coppozis quod spe-
ctabile s etiam stupendum est virtutibus superis:in cō-
ceptu de spiritusancto:an oztu de virgine:in vite innocē-
tia:in doctrine affluentia:in chozuscationibus miraculoz
rum:in reuelationibus sacramentozum. Sicut igit erāt
tantus celi a terra:sic exaltata est vita illius a vita homi-
num:que tamen posita est p vita nostra. Sicut enī nihil
ad aliquid nullam habet ꝓportionem:ita vita nostra ad
vite illius propoztionem. Cum tis nulla dignioz sit:no-
stra nulla miseriozptest esse. Quz ergo ei deuouero:quid
queso tuli. Nonne sicut stella ad solem: gutta ad ūuum:
lapis ad mōtem. Sed non huic soli debitoz sum:cui nihil
retribuere possum. Exigunt a me pterita peccata mea
futuram vitam meam:vt faciam dignos fructus penitē
tie:s recogitem omnes annos meos in amaritudine ani-
me mee. Sed ad hoc quis idoneus. Peccaui super numē
rū arene maris:s mul. sūt pec. mea:s nō sū dign? aspicere
celū. ꝛc. Nō igit sine mero est quō nūerabo. Quomodo
sufficiā:cū cogar reddere debitū vlq ad nouissimū qua-
drantē. Sed s delicta quis intelligit. Quātū penitea:quā
cūlubet me affligā s macerē:ꝓpter nomen tuū non ꝓpter
penitentie meritum ꝓpiciaberis dñe peccato meo: ait
ysaias. multum est enim. Cum igit quicquid vis:quicquid
sapis:quicqd habes: dcqd potes:huic vni rei dedicaueris
nūquid aliquid est:vel in aliquid computādum est. Sed
s tertium debitoz ostendū tibi:qui non minus aeriter ꝙ
ꝓpriaciter sibi vendicat vitam tuam. Puto enim ꝙ pos-
sidere desideras gloziam illam:quam nec oculus vidit:

net ātis ādhuit.ꝛc.regnum omniū seculoꝝ: viue-
re ineternum:in perpetuas eternitates. Credo q̄ velis
equalis esse angelis dei: ⁊ in plateis superne hierusalem
medios angeloꝝ audire:⁊ videre quicquid est illud vel
erit quando deus erit omnia in omnibus. Nōne ad hoc
totum te:⁊ quantumcumq; vndiq; trahere poteris dare
oportebit. Et cum omnia impleueris:non tamen credas
condignas esse passiones huius temporis vel corporis ad
futurā gloriam que reuelabitur in nobis. Quid dices:
⁊ si quartam debitorem adduxero in medium qui sibi iu-
re primatus tres superiores excedere velit. Ecce in ia-
nuis est qui fecit celum ⁊ terrā. Creator tuus.tu creatu-
ra. Tu seruus:ille dominus. Ille figulus:tu figmentum.
Totum ergo quod es illi debes:a quo totum habes. Illi
precipue domino qui fecit te et bene fecit tibi: qui ⁊ tibi
ministrat syderum cursus: aeris temperiem:iocunditā-
tem terre:fructuum vbertatē:huic reuera totis medullis
totis visceribus seruiendum est: ne forte indignationis
oculo te respiciat ac despiciat: ⁊ conterat te ineternum.
Expone igitur mihi cui horum quattuor proponis red-
dere quod debes:cum vnusquisq; tam interius q̄ exteri-
us exactor sit:vt te singulariter possideat.

¶ Eya domine vim patior: responde pro me: quia ho-
rum quattuor quilibet de iure me tenere potest ⁊ suffo-
care. In manus tuas commendo spiritum meum:tu per-
solue omnibus:tu ab omnibus me liberā:quia tu es deus
⁊ non homo:⁊ quod apud homines impossibile est:possibi
le est tibi domine deus noster.

¶ Sequitur de contemplatione

quomodo per eam perueniendum sit ad sapientiam sa-
cre scripture.

Parvum bonū

Postq̄ aūt diximus qualiter ad sapiētiam nos exercere debeamus per meditationē ⁊ oratio-nem: nūc breuiter tāgamus qualiter cōtēplādo ad verā sapientiā perueniāt. Per cōtēplationē nāq̄ trā-sit mens nostra ad supernam hierusalem. Ad cuius instar ecclia ē formata: scōm illud Exo. xxv. Inspice ⁊ fac scōm exēplar qđ tibi mōstratū est i mōte. Necesse est ei ecclia militātē ⁊ formari triūphāti: ⁊ merita premiis: ⁊ viatores beatis scōm q̄ possibile est. In gria aūt triplex est dos: in qua consistit perfectio premii. scilicet.

Summe pacis fentio:
Summe veritatis visio.
Summe charitatis fruitio.

Et secundum hoc distinguitur triplex ordo in suprema hierarchia celesti: scilicet thronorū: cherubin ⁊ seraphin. Necesse est igitur vt qui vult ad illam beatitudinem per merita peruenire: istorum trium similitudinem secundū q̄ possibile est in via sibi comparet. scilicet.

Vt habeat
Sopozem pacis.
Splendozem veritatis.
Dulcozem charitatis.

In his enim tribus requiescit deus: ⁊ habitat tāq̄ in lo-cio proprio. Necesse est igitur vnumquodq̄ trium predi-ctorum per tres gradus ascendendi distinguere secūdum triplicem viam. scilicet.

Purgatiuam: que cōsistit in expulsione peccati.
Illuminatiuā: que cōsistit i imitatione christi.
Unitiuā: que cōsistit in susceptione spiritus sācti.

Ita q̄ quelibet via habet gradus suos per quos: ascendi tur ab imo: ⁊ tenditur vsq̄ ad summum.

Gradus autem perueniendi ad sopozem pacis sunt septem.

Parum bonū

¶ Primo occurrit pudor in recordatione flagitii. Et hoc quantum ad quattuor.scilicet.

Magnitudinem.
Multitudinem.
Turpitudinem.
Ingratitudinem.

¶ Secundo occurrit timor in circumspectione iudicii: & hoc quadruplicis.scilicet.

Dissipationis operis.
Execrationis rationis.
Obdurationis voluntatis.
Condemnationis finalis.

¶ Tertio occurrit dolor in estimatione damni: & hoc secundum quattuor.scilicet.

Quantum ad amissionem diuine amicitie.
Quantum ad perditionem innocentie.
Quantum ad vulnerationem nature.
Quantum ad dissipationem vite preterite.

¶ Quarto occurrit clamor in implorazione subsidii quā dzuplicis.scilicet.

Dei patris.
Filii redemptoris.
Virginis matris.
Ecclesie triumphantis.

¶ Quinto occurrit rigor in extinctione comitis siue incē sui quadzuplicis.scilicet.

Iriditatis.que est desidia.
Peruersitatis.que est malitia.
Voluptatis.que est concupiscentia.
Vanitatis.que est superbia.

¶ Sexto occurrit ardor in appetitu martyrii: & propter quattuor.scilicet.

Remissionis offensis.
Propter plectionē Purgationis macule.
Satisfactionis pene.
Sanctificationis cōcupiscentie alias exactionis concupiscentie.

¶ Septimo loco occurrit lopor in obūbratione xpi: vbi est status z requies: qñ homo sentit se proregi sub vmbra alarū diuinar: vt non vratur ardore cōcupiscentie: nec timore pene. Ad qō non potest peruenire nisi per appetitum martyrii: nec ad appetitum martyrii: nisi extinxerit incentiuū: nec ad extinctionē incentiui nisi implorauerit subsidium: nec ad implorationem subsidu: nisi deploret dānū: nec ad deplorationem dampni: nisi timeat iudicium: nec ad timorē iudicii: nisi rectordē z erubescat flagitiū. Qui ergo vult habere pacis lopore: predat sūm ordinē predictū.

Gradus autem perueniendi ad splendorem veritatis ad quem peruenitur illuminationis christus sunt isti septem. scilicet.

Assensus rationis.
Affectus compassionis.
Aspectus admirationis.
Excessus deuotionis.
Amictus assimilationis.
Amplexus crucis.
Intuitus veritatis.

In quibus hoc ordine progrediendum est.

¶ Primo cōsidera: quis est qui patit: z ei subdere p ratiōnis assensum: vt credas firmissime ipsum verasciter.

Dei filium.
Omnium rerum principium.
Saluatorem hominum.
Retributorem meritorum omnium.

Esse

Parum boni

¶ Secūdo cōsidera qualis est qui patitur: & ei configurare per compassionis affectum. scilicet.

Innocentissimo.
Vt cōpatiaris ei tanq̄ Mitissimo.
Nobilissimo.
Amantissimo.

¶ Tertio ꝙsidera quantus est qui patit: & ad ipsum egredere per admirationis aspectū: & attende q̄ ipse est.

Potestate.
Speciositate.
Immēsus Felicitate.
Eternitate.

Potestatem admirari.
Igit admira Speciositatem decolorari.
re immēsam Felicitatem tormentari.
Eternitatem mori.

¶ Quarto ꝙsidera que de causa patit: & teipsū oblidiscere per deuotionis excessum. Quia patit. scilicet.

Tua redemptione.
Tua illuminatione.
Pro Tua sanctificatione.
Tua glorificatione.

¶ Quinto ꝙsidera: quali forma patit: & ipm inducere per assimilationis amictū. Passus est eni sicut verus agnus.

Libentissime: respectu proximi.
Seuerissime: respectu sui.
Obedientissime: respectu patris.
Prudentissime: respectu aduersarii.

¶ Stude igitur ad habendum habitum secundum effigiem imitationis christi. scilicet.

Benignitatis.
Seueritatis.

Humilitatis.
Perspicacitātis.

¶ Sexto ꝓsidera quanta sint que pātiꝰ ⁊ credē amplecte re per passionis desiderium vt sicut xp̄s passus est.

Vincula: vt impotens omnipotentia.
Conuitia: vt vilis bonitas.
Ludibria vt stulta sapientia.
Supplicia: vt iniqua iusticia.

¶ Dic ⁊ ta ꝓsidera passionē crucis: hoc est passionē.

Iniuriis in rebus.
Contumeliis in verbis.
Plenam. Ludibriis in signis.
Suppliciis in tormentis.

¶ Septimo ꝓsidera quid ex hoc ꝓsequiꝰ q̄ patiꝰ: ⁊ veritatis radiū intuere per cōtēplationis oculū. Nam ex hoc q̄ agnus passus est: septē signācula libri apta sūt. Apocal. v. Liber iste est vniuersalis rerū noticia: in qua septē erāt clausa hoi: q̄ dē sūt per passiōis xp̄i efficaciā relerata. scz.

Deus admirabilis.
Spūs intelligibilis.
Mūdus sensibilis.
Paradisus desiderabilis.
Infernus horribilis.
Virtus laudabilis.
Reatus culpabilis.

¶ Primo enī deus admirabilis manifestatus est nobis p crucē esse sūme ⁊ inscrutabilis sapiētie sūme ⁊ irrepr-hēsibilis iusticie: sūme ⁊ inenarrabilis misericordie.

Summa enim sapientia decepit dyabolum.
Sūma sua iusticia quesiuit redēptionis pretiū.
Sūma sua mia pro nobis tradidit filiū suū.

Que si diligenter ꝓsiderem⁹: deū nobis clarissime manifestā⁹;

¶ Secūdo spiritus intelligibilis nobis manifestatus est per crucem: secundum differentiam triplicem. scz.

Sit benignitas: quātū ad āgelos.
Quante Sit dignitatis: quātū ad homes.
Sit crudelitas: quātū ad demones.

Angeli pernicierant crucifigi dñm suum.
Nam Dei filius crucifixus est ppt genus hūanū.
Et hoc ad crudelē suggestionē demonū.

¶ Tertio mundus sensibilis nobis manifestatus est per crucem: qm est locus tenebrax plenus in quo.

Cecitas. quoniā lucem veram & summā non cognouit.
Sterilitas. quoniam iesum christū tanq infructuosum desperit.
Regnat Impietas. qm deū & dñm suū & amicū & innocentem dānauit & interfecit.

¶ Quarto paradisus desiderabilis nobis manifestatus est per crucem. in quo est.

Fastigium totius glorie.
Spectaculum omnis leticie.
Promptuarium omnis opulentie.

Unde deus propter illam habitationem nobis restituendam: factus est pro nobis homo. scilicet.

Vilis.
Miser.
Pauper.

In quo cessando abiectionem induit: afflictia reatum subiit: opulentia egestatem suscepit. Nam altissimus inperator accepit seruitutem abiectam vt sublimaremur i gloriam. Justissimus iudex subiit reatum penalissimum: vt iustificaremur a culpa. Opulentissimus dñs suscepit egestatem extremam: vt locupletaremur in copia.

¶ Quinto infernus horribilis manifestatus est nobis per crucem: locus vtiq; plenus.

Egestate penaria:
Omni Vilitate z ignominia.
Calamitate z miseria.

Unde si necesse fuit hec christum pati propter peccati delectionem: multo fortius oportet hec pati dānatos: propter iustam meritorum suorum retributionem.

¶ Sexto manifesta est nobis per crucem virtus laudabilis: quantum. scilicet.

Pretiosa.
Sit Speciosa.
Fructuosa.

Pretiosa: qz potius voluit ps vitam corporalē perdere: q̄ virtuti cōtraire.
Vere Speciosa: qz in ipis ptumeliis relucebat.
Fructuosa: quia vnus actus perfecte virtutis infernum spoliauit: celum aperuit: perdita restauravit.

¶ Septimo manifestatus est nobis per crucem reatus culpabilis: quātū ḷz detestabilis: cum ad sui remissionē indigeat.

Magno pretio.
Tam Grandi pactalo.
Difficili medicamento.

¶ Ecce igitur habes quomodo in cruce ola mānifestātur si bene ad hec septem reducantur. Omnia enim ad hec septem reducuntur. Unde ipsa crux vere beata,

Clauis.
Est Porta.
Via.
Splendor veritatis.

Quām qui deuote sibi tollit: ꝛ sequit̄ ꝑm iurtā mōdum ꝓassignatū: nō ābulat i tenebꝛis: sed habebit lam̄ vite.

Gradus autem perueniēdi ad dulcozem charitatis sunt isti septem. scilicet.

Vigilantia sollicitans.
Confidentia confoꝛtans.
Concupiscentia inā ammans.
Excedentia elenans.
Complacentia quietans.
Leticia delectans.
Adherentia conglutinans.

In quibus hoc oꝛdine ꝓgredi debes: qui vis ad perfectionem charitatis ꝛ amoꝛis spiritussancti pertingere.

¶ Primo ergo necesse est vt vigilātia te sollicitet: ꝓpter spōsi ꝑfectitudinē: adeo vt possis dicere illud. ꝑs. Deus deus meus ad te de luce vigilo. Et illud sponse Canti. v. Ego doꝛmio ꝛ coꝛ meū vigilat. Et illud Isa. xxvi. Anima mea desideꝛauit te i nocte: sꝛ ꝛ spū meo i ꝓcoꝛdiis meis de mane vigilabo ad te. ¶ Secōdo vt ꝛfidētia te ꝛfoꝛtet: ꝓpter sponsi certitudinē: adeo vt vere possis dicere. In dño ꝛfido. Et illud. In te dñe speraui. Et illō Job. xiii c. Etiā si occideꝛit me i ipo sperabo. ¶ Tertio vt ꝛcupiscētia te inflāmet ꝓpē spōsi dulcedinē: adeo vt possis dicere. Sicut ceruus desideꝛat ad fōtes aquaꝝ: ita desi. aia mea ad te deus. Et illud. Canti. viii. Foꝛtis est vt moꝛs dilectio. Et illud. Quia amoꝛe lāgueo. ¶ Quarto vt excedētia te eleuet: ꝓpter spōsi celsitudinē: adeo vt possis dicere cū ꝑs. Quā dilecta taber. t. dñe. v. Et illud Cāti. i. Trahe me post te. ꝛc. Et illō Job. vii. Suspēdiū elegit aia mea. ¶ Quinto vt cōplacētia te quietet: ꝓpter spōsi pulchꝛitudinē adeo vt possis dicere illud spōse Cāti. iii. Dilectus meus mihi: ꝛ ego illi. Et illud Cāti. v. Dilectus meus can

dīdas ⁊ rubicūdus electus ex milibus. ¶ Sexto vt leticiā te dilectet ꝓpter ſpōſi plenitudinē: adeo vt poſſis dicere. Dedm̄ multitudinē dolor meor ī cor. m. cōſola. t. le. a. m. Et illud. Quā magna multitudo dul. tue dñe. Et illud. ii. Corinth. vii. Repletus ſum cōſolatione: ſuperabūdo gau dio &c. ¶ Septimo vt adherētia te ⁊glutinet: ꝓpt amoris ſpōſi fortitudinē: adeo vt poſſis dicere illud. ps. Mihi aūt adherere deo bonū eſt. Et illud pauli. Quis nos ſeparabit a charitate xpi. ¶ In his eni gradibus ordo eſt: nec ſtatus eſt ante vltimū: nec ad illū quenq; niſi per gradus intermedios: ⁊ mutuo ſe pariunt. Et in ꝓmo viget ⁊ſideratio. ceteris vero ſequētibus dñatur affectio. Vigilātia eni cōſiderat ꝙ honeſtū ꝙ cōferens ꝙ delectabile ſit diligere deū. Et ex hoc quaſi nata cōfidentia parit cōcupiſcentiam: ⁊ illa excedentiā: quoadq; perueniat ad copulā: ⁊ oſculū ⁊ amplexū dilecti ⁊ amātiſſimi. ¶ Gradus pertinentes ad purgationem ſic diſtinguntur.

DIcunt autem dicti gradus alter diſtingui: et quaſi in ſe inuicem redeunt: vt ꝓmo diſtinguantur gradus purgationum ſic.

Flagitium erubeſce.
Iudicium contremiſce.
Damnum ingemiſce.
Remedium imploza ſubſidium.
Aduerſarium extingue incendium.
Bꝛautum anhela ad martyꝛium.
Umbꝛaculum a ꝓrima ad xpm.

Pꝛopter

¶ Gradꝰ ꝓtinētes ad illuminationē ſic diſtinguunt. Notā

Mais patitur: ⁊ credens captiuare.
Qualis quis patitur: ⁊ condolens amāticare.
Quantus qui patitur: ⁊ ſtupens admirare.
Qua de cauſa patitur: ⁊ confidens ꝓcurare

Parum bonū

Quali forma patitur: & legens assimilare.
Quanta que patitur: & ardens amplexare.
Quid ad hoc: sicut q̄ patit: & intelligēs exprimere

¶ Gradus vie vnitiue sic distinguntur.

Vigilātia sollicitet: ppter sponsi pr̄ōptitudinē.
Cōfidentia corroboret: ppter eius certitudinē.
Cōtemplatiua inflāmet: ppter eius dulcedinē.
Te Excedētia eleuet: ppter eius celsitudinē.
Cōplacētia alliciat: ppter eius pulchritudinē.
Letitia mebziet: ppter amoris eius plenitudinē.
Adherētia cōglutinet: ppter eius fortitudinē.

¶ Ut dicat semper deuota aīa in corde & in ore suo.

Te quero
In te spero
Te desidero
Ad dām In te consurgo
Te accepto
In te exalto
Tibi finaliter adhereo

¶ Nota q̄ gradus proficiēdi pōt etiā aliter distingui cōm triplicē differētiā triplicatā triplici hierarchie cōsonam. Nā cuilibet proficere volēti necessaria sunt tria. scz.

Amāritudo
Gratitudo
Similitudo.

¶ Et hoc post lapsum. Si enim homo non peccasset. duo sufficerent. scz gratitudo & similitudo. Gratitudo videlicet propter gratiā: similitudo vero propter iusticiā. Sed nunc etiā necessaria est amaritudo propter medicinā. Peccata eni p delectatiōnē ppetrata nō pōt pargari aliquo modo aut delet: nisi etōtrario per afflictionē & amaritudinē.

In ipsa autem amaritudine debet.

Parum bonū

Pōderatio maiox ꝛmilox: ppt ꝑas neꝯtias:
Esse Perpessio doloꝝ ꝓpter xpi angustias.
Postulatio remediox: ꝑpter ꝓximi miserias.
¶ In gratitudine autem simili modo debet.
Admiratio bñficiox ꝑpter creationē de nihilo.
Esse Accumulatio meritox ppt reparationē de ptō.
Datio gratiaꝝ ꝑpter ereptionē de inferno.
Creatio ad ymaginem.
Fuit eni Redemptio per ꝑprium sanguinem.
Ereptio vsq ad celi sititudinem.
¶ In similitudine etiam pari modo debet esse.
Aspectus veritatis elevatus ad superioza.
Affectus charitatis dilatatus ad exterioza.
Actus virilitatis ordinatus ad interioza.
¶ Elevatio ad superioza debet diligenter fieri per aspectum veritatis: z hoc.
Contemplationem dei intelligentia
Per Circumspectionem vniversox: scientiā
Captionē indictox: fide formata.
Item dilatatio, seu extensio circa exterioza debet fieri diligenter per affectum charitatis: z hoc.
Appetitum delitiaꝝ celestiū. sapientia.
Per Amplexum rationabilium. amicitia.
Cōceptū voluptatū carnaliū. modestia.
Item ordinatio sue exercitatio circa interioza debet fieri diligenter per actum virilitatis: z hoc.
Aggressum difficilium. strenuitate.
Per Actum laudabilium. magnanimitate.
Amplexum humilium. humilitate.
¶ Purgatio autem in amaritudine.
Cōtritio respectu sui: debet esse dolorosa
per trifariā. ꝑpter mala ꝓcedentia teipm

Quali forma patitur: & sequens assimilare.
Quanta que patitur: & ardens amplexare.
Quid ad hoc dicēdū q patit: & intelligēs ꝛcipiare

¶ Gradus vie vnitiue sic distinguntur.

Vigilātia sollicitet: ppter sponsi ꝓpīquitatinē.
Cōfidentia corroboret: ppter eius certitudinē.
Cōcupiscētia inflāmet: ppter eius dulcedinē.
Te Exultātia eleuet: ppter eius celsitudinē.
Cōplacētia alliciat: ppter eius pulchritudinē.
Letitia inebriet: ppter amoris eius plenitudinē.
Adhērētia ꝛglutinet: ppter eius fortitudinē.

¶ Ut dicat semper deuota aīa in corde & in ore suo.

Te quero
In te spero
Te desidero
Ad dñm In te confugio
Te accepto
In te exalto
Tibi finaliter adhereo

¶ Nota q gradus pficiēdi pñt etiā aliter distingui scōm triplicē differētiā triplicatā triplici hierarchie cōsonam. Nā cuilibet pficere volēti necessaria sunt tria. scz.

Amāritudo
Gratitudo
Similitudo.

¶ Et hoc post lapsum. Si enim homo non peccasset. duo sufficerent. scz gratitudo & similitudo. Gratitudo videlicet propter gratiā: similitudo vero ppter iusticiā. Sed nunc etiā necessaria est amāritudo propter medicinā. Peccata enī p delectationē ppetrata nō pñt purgari aliquo modo aut deleri: nisi etōtrario per afflictionē & amāritudinē.

In ipsa autem amāritudine debet.

Partum bonū

Pōderatio malox amissox: ppē pōas neḉtias:
Esse Perpessio dolox: ꝓpter xpi angustias.
Postulatio remediox: ꝓpter ꝓximi miserias.

¶ In gratitudine autem simili modo debet.

Admiratio bñficiox ꝓpter creationē de nihilo.
Esse Accumulatio meritox ppē reparationē de pdō.
Actio gratiax ꝓpter exceptionē de inferno.
Creatio ad ymaginem.
Fuit emi Redemptio per ꝓprium sanguinem.
Ereptio vsq; ad celi altitudinem.

¶ In similitudine etiam pari modo debet esse.

Aspectus veritatis eleuatus ad superiora.
Affectus charitatis dilatatus ad exteriora.
Actus virilitatis ordinatus ad interiora.

¶ Eleuatio ad superiora debet diligenter fieri per aspectum veritatis: & hoc.

Contemplationem dei intelligentia
Per Circumspectionem vniversorum: scientiā
Captinationē iudiciox: fide formata.

Item dilatatio seu extensio circa exteriora debet fieri diligenter per affectum charitatis: & hoc.

Appetitum delitiax celestiū. sapientia.
Per Amplexum rationabilium. amicitia.
Cōtēptū voluptatū carnaliū. modestia.

Item ordinatio siue exercitatio circa interiora debet fieri diligenter per actum virilitatis: & hoc.

Aggressum difficilium. strenuitate.
Per Actum laudabilium. magnanimitate.
Amplexum humiliū. humilitate.

¶ Purgatio autem in amaritudine.

Cōtritio respectu sui: debet esse dolorosa
per trifriciā. ꝓpter mala ꝓmētia teipm

chzistum z pzoximum.

Jn quā est

Lōpassio respectu xpi: debet ee timorosa per reuerētiā: ppt iudicia latētia: z tñ vera licet incerta: sicut tēpus dies z hora.

Cōmiseratio respectu pzoximi: debet esse clamōzosa per confidentiam: pzopter patrocinia semper parata per deū per chzistum: z per suffragia sanctozum.

¶ Mamindtio in similitudine in qua est aspectus veritatis pzime: qui debet.

Esse

Erectus ad incompzehensibilia.
Extentus ad intelligibilia.
Exinanitus ad credibilia.

Jn qua etiam est affectus charitatis qui debet.

Esse

Erectus ad deum.
Extentus ad pzoximum.
Exinanitus ad mundum.

Jn qua etiam est actus virilitatis: qui debet.

Esse

Erectus ad cōmendabilia.
Extentus ad cōmunicabilia.
Exinānitus ad ztemptibilia.

Sequitur perfectio in gratitudine: in qua est. Vigilātia exurgēs ad canticū pzopter bñficioz vtilitatem. Leticia exultans ad tubilum pzopter donoz pzeciositatem. Benuolentia ac ecdens ad amplexum: pzopter dātis liberalitatem.

¶ Nota q aspectus veritatis dz esse erectus ad incōpzehēsibilia: z hec sunt mysteria fāme: trinitatis: ad que exigit mar cōtēplādo ea: z hoc dupliciter. Vel per positionē: vel per oblationē. Pzimū ponit Augustin⁹ sēm Dyonisius ¶ Per positionē pzimo intelligim⁹ in diuinis esse quedā vt cōia: quedā vt pzia: quedā: vt opprobziata: quedā sūt

media inter hec ⁊ illa. ¶ Intellige ergo ⁊ ꝛtēplare si po-
tes circa deū cōia: ⁊ vide qm̄ deus est. Essētia pzima. Na
tura pfecta. Vita beata. Que necessariā hñt ꝛsequentiā.
¶ Iterū intende ⁊ vide si potes: qm̄ deus est. Eternitas
pzsens. Simplicitas replens. Stabilitas mouēs. Que
sūt ꝛsequētiā habēt ꝛnexionē naturalē. ¶ Postremo at-
tēde ⁊ vide qm̄ deus est. Lux inaccessibilis. Mens inua-
riabilis. Par incōpzehēsibilis. Que nō tm̄ essentie vnita
tē sed etiā includūt pfectissimā trinitatē. ¶ Lux quidem
tanꝫ parēs generat splendozē. Lux aūt ⁊ splendoz pdu-
cūt calozē: ita ꝙ calor pcedit ab vtroq. licet nō per modū
pzolis. Si ergo deus vere lux est inaccessibilis: vbi splen-
doz ⁊ calor est substātia: ibi hypostasis vere in deo est pa-
ter ⁊ filius ⁊ spūsctus. Que sunt ꝓpzia diuinaꝝ pſonaꝝ.
¶ Mens etiā tanꝫ pzincipiū ꝛcipit ⁊ pducit a se verbū:
a quibus emanat amoꝛis donū. Et hoc in omni mēte pfe
cta est reperire. Si ergo deus est mens inuariabilis: pla-
nū est in deo esse pzincipiū pzimū: verbū eternū: ⁊ donū
perfectū: que sunt ꝓpzia diuinaꝝ pſonaꝝ. ¶ Par etiā in-
cludit nerū pluriuꝫ. Perfecte aūt nequi nō possūt nisi si
miles. Similes aūt esse nō possunt nisi ambo a tertio: vel
vnus ab altero. Sed in diuinis nō pñt ambo esse a tertio
eodēmodo. Necesse est ergo ꝙ si in diuinis est vera par ꝙ
ibi sit ꝑma oꝛigo: cius ymago: ⁊ vtriusq; ꝛnexio. ¶ Deinde
in diuinis sunt appzopzíata scōm triplicem differētiam.
¶ Pzimā appzopziata sunt: Unitas. Veritas. Bonitas.
Attribuit vnitas patri: qz oꝛigo. Veritas filio: qz ymago.
Bonitas spūsācto: qz cōnexio. ¶ Dcōa appzopziata sūt:
potestas: sapiētia: volūtas. Attribuit ptestas patri: qz est
pzincipiū. Sapiētia filio. qz est verbū. Volūtas spūsācto
qz est donū. ¶ Tertia appzopziata sunt: altitudo: pulchzi-
tudo: dilectio. Attribuit altitudo patri: ꝓpter vnitatem

et potestatē. Nihil ei aliud est altitudo q̄ singularis q̄dā potestas. Pulchritudo filio: pptes veritatē z sapiētiā. Nam sapiētia multitudinē idearū veritas aūt equalitatē includit. Pulchritudo aūt nihil aliud est q̄ equalitas numerosa. Dulcedo sp̄ūsctō: pptes bonitatē z volūtatē. Ubi enī sūma bonitas est iūcta cū volūtate: ibi est summa charitas z sūma dulcedo. ¶ Est igit i deo. Altitudo terribilis: z hic est status erectionis. Pulchritudo mirabilis et hic est status ex̄plationis. Dulcedo desiderabilior: hic est status glorificationis. ¶ Hec est igit erectio per viam affirmationis. Sed alia est eminēctior p viā negationis. Ait vt dicit Dyonisius. Affirmationes incōpacte sunt. Negationes vero licet minus videant dicere. plus tamē dicūt. Et hic modus erectionis est per abnegationē trīū: ita q̄ in negationibus illis sit ordo: incipiēdo ab inferioribus vsq; superiora. Est etiā supeminētis positionis inclusio. Ut cū dicit: deus nō est quid sensibile: sed supsensibile nec imaginabile sed supimaginabile: nec intelligibile. sed superintelligibile: nec existens hoc vel hoc: sed sup oē ens. Et tūc veritatis aspectus ferē in mētis caligine: z altius elevat: z pfundius egreditur: p eo q̄ excedit se z oē creatū. Et hic est nobilissim⁹ elevatiōis modus. Ex iñ ad hoc q̄ sit pfectus: pxexigit aliū: sicut pfectio illuminationē: z sicut negatio affirmationē. ¶ Hic aūt modus ascēdendi tāto est vigorosior: quāto vis ascēdens est intimior: tāto fructuosior: q̄to affectio primior. Et ideo vtile valde est in illa exerceri. Ut ergo in hac elevatione veritatis aspectus se valeat exercere. nota q̄ in pma hierarchia veritas est aduocāda per gemitū z oratiōnē: z hoc est angelorum. Audienda per studiū z devotionem: z hoc est archāgelor̄. Annūciāda per exemplū z predicationes: z hoc est principatū. ¶ In secūda hierarchia veritas est. Ad eūdā

per refugiū ꝫ cōmissionem:ꝫ hoc est potestatem. Appzehē
denda per zelum ꝫ emulationē.ꝫ hoc est virtutū. Assocīā
da per sui cōtemptū ꝫ mozrificationē:ꝫ hoc est dñationū.
¶ In tertia hierarchia veritas est. Adozanda per sacrifi
cium ꝫ laudem:ꝫ hoc est thzonoz. Admirāda per excessū
et cōtemplationem:ꝫ hoc est cherubin. Amplexanda per
osculum ꝫ dilectionem:ꝫ hoc est seraphin.

¶ Nota diligenter pzedicta:qm̄ in illis est fons vite.

¶ Explicit Paruum bonum: vel regimē
conscientie sancti Bonauenture:quod vo
catur fons vite Impzessū Londoniis per
me Wynandum de Wozde in vico anglice
nūcupato(the fletestrete) sub signo Solis
commozātē. Anno dñi M. CCCCC. xi.
die vero.vj.mensis Febzuarij.

wenkyn: de: worde